

РОЛЬ МОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ФОРМУВАННІ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ЕКОНОМІКИ

О. В. ГЕЙНА, кандидат філологічних наук, доцент,
Одеський національний економічний університет

E-mail: geyna-oksana@hotmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-4754-2600>

Н. А. КОВАЛЬСЬКА, кандидат філологічних наук, старший викладач,
Одеський національний економічний університет

E-mail: talachka2015@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-1837-4708>

Анотація. У статті досліджено роль мовної компетенції у формуванні комунікативної компетентності студентів економічного профілю навчання. **Актуальність** дослідження зумовлена тим, що питання формування комунікативної компетентності майбутніх економістів як невід'ємної складової професійної підготовки ще не набули належного обґрунтування й однозначного вирішення. **Метою** статті є дослідження ролі мовної компетенції у формуванні комунікативної компетентності майбутніх фахівців з економіки. Для досягнення зазначеної мети поставлено такі завдання: 1) визначити проблеми формування мовної особистості у закладі вищої освіти (ЗВО); 2) розкрити сутність понять «мовна компетенція» та «комунікативна компетентність»; 3) відзначити важливість формування комунікативної компетентності майбутніх фахівців. **Результати дослідження.** У статті охарактеризовано основні проблеми формування мовної особистості у закладі вищої освіти. Висвітлено погляди науковців на визначення сутності мовної, мовленнєвої і комунікативної компетенцій та комунікативної компетентності. Наголошено на важливості формування комунікативної компетентності майбутніх фахівців. **Перспективним** убачаємо дослідження субкомпетенцій та надкомпетенцій фахової компетентності майбутніх економістів.

Ключові слова: компетенція, компетентність, мовна, мовленнєва і комунікативна компетенції, комунікативна компетентність, мовна особистість.

Актуальність. Висока конкурентність на ринку праці сприяє збільшенню вимог до підготовки сучасних спеціалістів будь-якої галузі. Знання державної мови, вміння складати офіційні документи, навички вести ділові переговори, знання етикету ділового спілкування, здатність до професійного зростання, самовдосконалення та самоосвіти – це основні засади успішного працевлаштування. Однією з найголовніших вимог сьогодення є формування мовної компетенції, а на її базі – комунікативної компетентності майбутніх фахівців, зокрема економічного профілю. Наразі розвиток фахового мовлення студента зазнає труднощів через скорочення мовознавчих дисциплін, або суттєве зменшення годин на їх вивчення,

відсутність відповідного науково-методичного забезпечення та викладання матеріалу без практичного засвоєння тощо. Актуальність дослідження зумовлена тим, що питання формування комунікативної компетентності майбутніх економістів як невід'ємної складової професійної підготовки ще не набули належного обґрунтування й однозначного вирішення.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Аналіз наукових джерел свідчить про значну активність науковців у дослідженні проблем професійно-комунікативної підготовки студентів. Формування мовної компетенції сучасного фахівця є актуальним питанням, вивченню якого присвятили свої дослідження відомі вчені, як-от:

Н. Хомський, О. Леонтьєв, Л. Виготський, Ф. Бацевич, А. Богуш, С. Караман, Ю. Караулова, М. Пентилюк та інші.

Роль мовної компетенції у формуванні особистості вивчали Ю. Апресян, Н. Бабич, М. Ватутнев, І. Вихованець, Дж. Грін, І. Горелов, М. Зубков, Л. Паламар, О. Пономарів, В. Русанівський, О. Сербенська, Д. Слобін, С. Шевчук та інші.

Теоретичні аспекти й проблеми формування комунікативної компетентності розглядали О. Бодальов, О. Винославська, Ю. Жукова, М. Заброцький, В. Захаров, І. Зимня, В. Кан-Калик, М. Кузьмін, С. Максименко, С. Маркова, Л. Петровська, А. Петровський, С. Петрушин, Т. Симоненко, Ю. Федоренко, С. Шехтер та ін.

Велика кількість наукових розвідок свідчать про важливість удосконалення культури мови й культури мовлення у професійній сфері студентів (Р. Зорівчак, М. Лісовий, Л. Мацько, Л. Струганець), державних службовців (О. Козієвська, О. Приходько), фахівців правоохоронної сфери (Л. Барановська, І. Саражинська), міжнародних аналітиків (О. Рембач) тощо.

Мета дослідження. Метою статті є дослідження ролі мовної компетенції у формуванні комунікативної компетентності майбутніх фахівців з економіки. Для досягнення зазначеної мети поставлено такі завдання:

1) визначити проблеми формування мовної особистості у закладі вищої освіти (ЗВО);

2) розкрити сутність понять «мовна компетенція» та «комунікативна компетентність»;

3) відзначити важливість формування комунікативної компетентності майбутніх фахівців.

Матеріали і методи дослідження. У роботі використано такі традиційні методи, як теоретичний аналіз і синтез для систематизації й узагальнення зібраного матеріалу; метод лінгвістичної інтерпретації результатів дослідження.

Результати дослідження та їх обговорення. Основний період форму-

вання мовної особистості і, відповідно, мовної компетенції, припадає переважно на часи студентства, коли молодий спеціаліст набуває навички правильно подавати інформацію, спілкуватися з аудиторією та вчиться відтворювати отриману від педагогів-науковців і фахівців економічної галузі інформацію своїми словами.

Мовна особистість формується протягом усього життя, але саме у закладі вищої освіти мовні навички активно розвиваються і закріплюються. Відбувається процес засвоєння студентами важливої для подальшої професійної діяльності фахової термінології, формується мотивація до опанування нової інформації та збагачення свого лексикону завдяки вивченню рідної та іноземних мов.

Так, Ф. Бацевич мовною особистістю називає індивіда, який «володіє сукупністю здатностей і характеристик, які зумовлюють створення й сприйняття ним текстів, що вирізняються рівнем структурно-мовної складності та глибиною й точністю відображення дійсності» [3, с. 95].

Дослідники виокремлюють низку проблем у формуванні мовної особистості, з якими стикаються студенти у процесі навчання у ЗВО:

- виділення основного та важливого з потоку інформації;

- чітке, голосне та зв'язне проголошення інформації публічно;

- коректне та зрозуміле висловлювання своєї думки з чітким її обґрунтуванням;

- непередбачене залучення до бесіди та підтримання її.

Отже, формування мовної особистості студента має бути одним із найважливіших завдань професійної підготовки майбутніх фахівців у закладах вищої освіти.

Якщо говорити про мовну компетенцію вже сформованого фахівця, то тут ми маємо чітко усвідомлювати різницю між такими поняттями, як «компетенція» і «компетентність». У світі науки точаться дискусії щодо подібності та розмежування цих понять, які мають

спільний латинський корінь. Одні вчені називають обидві лексичні структури синонімічними, інші – розмежують їх. Так, І. Барахович, Г. Вороніна, Н. Кузьміна, В. Софронова та інші вважають поняття «компетенція» похідним від поняття «компетентність». Л. І. Мамчур вказує на близькість та взаємодоповнюваність цих понять, аніж суперечність [7, с. 193].

За визначенням А. Богуш, поняття «компетенція» використовують у навчанні й вихованні, а «компетентність» вживають на позначення комплексної характеристики особистості, рівня й результатів її попереднього психічного розвитку [3, с. 96].

Ми також схильні розмежовувати ці поняття, розуміючи під компетенціями сукупність набутих знань, умінь і навичок, а під компетентністю – «оволодіння людиною відповідними компетенціями та вміння доцільно їх застосовувати у сформованих ситуаціях» [4, с. 190].

Важливо зауважити, що відсутність узгодженості серед науковців створює термінологічну плутанину. Результатом цього є використання тлумачень, які, на наш погляд, не відповідають заявленій дефініції.

Рівень сформованості мовної особистості залежить від наявності відповідних компетенцій. Науковці виділяють три основні взаємопов'язані компетенції: власне мовну, мовленнєву та комунікативну. Проте кожна з цих компетенцій має свої відмінні особливості та призначення: мовленнєва компетенція формується на базі характеристик мовної компетенції, комунікативна – на характеристиках мовної та мовленнєвої.

У науковій літературі існують різні тлумачення поняття «мовна компетенція». Зокрема вітчизняний мовознавець Ф. Бацевич, аналізуючи види компетенції, характеризує мовну компетенцію як «володіння засобами мови, тобто одиницями і категоріями всіх її рівнів, стилістичними засобами,

законами їх використання» [7, с. 195].

Ми вважаємо, що мовна компетенція є результатом засвоєння та усвідомлення усталених, історично сформованих мовних норм.

На думку О. М. Шахранович, структурними компонентами мовної компетенції є:

- лексична компетенція (формування словникового запасу відповідно до рівня професійного розвитку; вживання лексем, виразів, прислів'їв, фразеологічних зворотів тощо з урахуванням мети і обставин комунікації);

- фонетична компетенція (правильна вимова звуків, звукосполучень, розстановка наголосу у словах відповідно до норм літературної мови, інтонаційна виразність мовлення);

- граматична компетенція (нормативне вживання граматичних форм рідної та іноземної мови) [6].

До мовних компетенцій відносять: знання базових мовознавчих понять; основні лексичні, граматичні, стилістичні, орфоепічні, правописні вміння; внутрішнє усвідомлення у необхідності вивчати українську мову; сприйняття зображувально-виражальних можливостей рідної мови; вміння здійснювати різні види мовного розбору тощо.

А. Шумарова складовими мовної компетенції називає «продуктивність мовлення, здатність утворювати нові форми, швидкість / легкість мовлення», а також його правильність, семантичну наповненість і стилістичну відповідність [7, с. 196].

Поняття «мовленнєва компетенція», за М. Пентилюк, ми визначаємо «як комплексне поняття, яке, спираючись на мовну компетенцію, охоплює систему мовленнєвих умінь», необхідних людині для продуктивного спілкування у різних життєвих ситуаціях, зокрема й у професійній діяльності. До таких умінь науковець уналежнює сформовані навички ведення діалогу, сприймання, відтворення і створення усних й писемних висловлювань різних за стилями і жанрами тощо [8, с. 55].

Отже, мовна компетенція є показником

рівня обізнаності мовної особистості із загальноприйнятими правилами мовної системи, а мовленнєва компетенція – показником сформованості умінь і навичок в усному та писемному мовленні.

Комунікативна компетенція постає як сукупність знань про ефективне використання набутих умінь і навичок у конкретних комунікативних ситуаціях з урахуванням умов, обставин та соціальних ролей комунікантів. Це, за словами Ф. Бацевич, «навички використання мови в конкретному контексті й ситуації спілкування, уміння зорієнтуватися у співбесіднику, ефективно впливати на нього» [7, с. 195].

Ноам Хомський, який вперше ввів у лінгвістичну термінологію поняття «компетенція», трактував комунікативну компетенцію як «здібність, необхідну для виконання певної мовленнєвої діяльності рідною мовою» [7, с. 194; 9].

У свою чергу, Н. Березовська-Савчук та Л. Цоуфал під комунікативною компетентністю розуміють здатність індивіда володіти сформованими у процесі навчання практичними вміннями та навичками комунікації (вербальної / невербальної). Ефективність формування цього виду компетентності у процесі професійної підготовки фахівців, на думку вчених, керується дотриманням основних умов педагогічної освіти, а саме: застосуванням особистісно орієнтованого, студентоцентрованого підходу; моделюванням реальних професійних і виробничих комунікативних ситуацій; використанням комунікативно-активізуючих навчальних завдань і вправ [1, с. 161].

Отже, комунікативна компетентність є важливим елементом успішної професійної підготовки майбутніх фахівців і передбачає використання засобів рідної мови в процесі спілкування, здатність орієнтуватися в темі спілкування, правильно доводити власну думку та підтримувати контакт з опонентом.

Кожна із зазначених компетенцій має свої особливості та відіграє значну роль у формуванні мовної особистості. На думку вчених, саме комунікативна компетенція,

очолює верхівку у класифікації компетенцій. Ми, у свою чергу, не погоджуємося із цим і вважаємо, що мовна, мовленнєва і комунікативна компетенції, не зважаючи на їх відмінності, є поняттями взаємозалежними і взаємодоповнювальними. Проте, мовну компетенцію визнаємо основою формування інших типів компетенцій. У тандемі із мовленнєвою компетенцією вона формує комунікативну компетенцію і постає важливою умовою формування різноаспектної компетентності особистості, зокрема й професійної.

Вимоги реального світу визначають напрям професійної підготовки, тому перед сучасними педагогами постає важливе завдання – формування нової моделі фахівця – мобільної, висококваліфікованої, високоінтелектуальної, конкурентоспроможної особистості. Проте, окрім набуття спеціальних знань й формування професійних умінь і навичок, майбутній економіст повинен отримати теоретичну й практичну мовну підготовку. І тут вже йдеться про важливість формування саме професійно-мовної особистості. Запорукою успішної професійної діяльності, беззаперечно, є наявність мовних знань й оволодіння відповідними мовними вміннями й навичками. Майбутній фахівець економічної сфери повинен володіти мовою професії, навичками укладання документів, основами усного й писемного мовлення з дотриманням норм етикету й культури професійного спілкування тощо.

Важливо пам'ятати, що складові комунікативної компетентності майбутнього фахівця, сформовані в процесі професійної підготовки у ЗВО, є показником успішної діяльності і професійної мобільності особистості у сучасному світі.

К. Крилова серед чинників, які визначають важливість формування професійно-комунікативної компетентності, називає: специфіку професійних обов'язків майбутніх фахівців, зростаючі вимоги ринкової економіки та необхідність формування нової системи професійних особистісних якостей та знань [5, с. 148].

Успішність професійної діяльності у

майбутньому, безумовно, залежить від рівня сформованості мовної системи знань, практичних мовленнєвих умінь і навичок, зокрема, уміння майстерно володіти засобами та техніками ділового спілкування. Тому головним завданням сучасної освітньої системи є розроблення комплексу організаційно-методичного забезпечення навчального процесу, спрямованого на формування й розвиток необхідних у професійній діяльності видів компетенцій.

Різноманітні педагогічні технології, методики формування мовної компетенції студентів як майбутніх спеціалістів пропонують Л. Барановська, Г. Берегова, Н. Бібік, Л. Ващенко, Л. Головата, Н. Костриця, Л. Лучкіна, Т. Рукас, О. Савченко, Н. Тоцька та інші дослідники.

Серед шляхів формування і розвитку мовної компетенції виділяють такі:

- перекладацька діяльність, яка спонукатиме до вивчення та опанування лексико-стилістичної системи української та іноземних мов, а також літератури;
- медіаосвіта, що досягається завдяки популяризації української літературної мови через медіапростір;
- розуміння тенденцій сучасного розвитку української мови [2, с. 224-226].

Методами розвитку мовно-комунікативної компетенції у студента є переклади творів на рідну мову, розвиток компетенцій через медіаосвіту, надання посібників із текстами, що збагаченні фаховою термінологією, базовими знаннями щодо спеціальності, виконання

творчих вправ, здійснення постійних дискусій на заняттях [2, с. 224-225]. Унаслідок цього студент по завершенню ЗВО буде мати базу навичок та умінь для подальшого розвитку своїх компетенцій у вузчій сфері.

Результатом цілеспрямованого формування мовної особистості майбутнього фахівця у сфері економіки мають бути розвинені мовленнєві вміння та навички, що виявляються у здатності ефективно долати комунікативні бар'єри, орієнтуватися у різних професійних ситуаціях, дотримуючись правил і норм ділового етикету та культури професійного спілкування (зокрема, вести співбесіди, ділові переговори, телефонні розмови, публічно виступати тощо), у готовності правильно вести документацію та ін.

Висновки і перспективи. Отже, мовна компетенція є головним складником комунікативної компетентності і відіграє важливу роль у професійній комунікації. Фахівець має досконало володіти мовними нормами та засобами, чітко та легко комунікувати зі співрозмовником, коректно доводити свою думку, дотримуючись усіх правил та норм мовної системи. Рівень знання мови, професійна мобільність, вміння налагоджувати ділові контакти з партнерами визначають успішність і конкурентоспроможність сучасного спеціаліста. Перспективним убачаємо дослідження субкомпетенцій та надкомпетенцій фахової компетентності майбутніх економістів.

понять «мовна компетенція» і «комунікативна компетенція» в освіті майбутнього вчителя. *Педагогічна освіта: теорія і практика*. 2011. Вип. 9. С.95–100.

4. Гейна О. В., Ковальська Н. А. Здатність до самостійного навчання як базова компетентність вищої освіти. *Забезпечення якості вищої освіти: проблеми та перспективи розвитку: матеріали Міжнародної науково-методичної конференції*. Одеса: ОНЕУ, 2018. С. 190–192.

5. Крилова К. В. Професійно-

Список використаних джерел

1. Березовська-Савчук Н., Цоуфал Л. Лінгводидактичні засади формування комунікативної компетентності у процесі вивчення української мови професійного спілкування. *Філологічні студії*. 2019. Вип. 20. С.157–170.

2. Білогорка М., Мороз Т. Шляхи формування мовної компетентності особистості: науково-методичний підхід. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2015. Вип. 11. С. 222–228.

3. Гавриловська М. В. Значення змісту

комунікативна компетентність майбутніх менеджерів зовнішньоекономічної діяльності авіакомпаній як педагогічна проблема. *Наукові записки КДПУ. Серія: Педагогічні науки*. 2015. Вип. 135. С. 148–150.

6. Лопатинська Н. А. Мовна, мовленнєва та комунікативна компетенції у студентів вищих навчальних закладів як складники фахової культури майбутнього корекційного педагога [Електронний ресурс]. *Актуальні питання корекційної освіти*. 2015. Вип.5. С. 187–197. Режим доступу: <http://aqce.com.ua/download/publications/203/239.pdf/> (дата звернення: 23.04.2020).

7. Мамчур Л. І. Мовна і комунікативна компетентність особистості: суть і характерні ознаки. *Педагогічні науки: збірник наукових праць*. 2006. Вип. 42. С. 193–197.

8. Прокопова О. П. Мовленнєво-комунікативна компетентність як одна із складових професійного становлення фахівця. *Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка*. 2010. Вип. 16. С. 54–57.

9. Chomsky N. *Aspects of the Theory of Syntax*. Cambridge, Mass.: M.I.T. Press, 1965. 251 p.

References

1. Berezovs'ka-Savchuk, N., Tsoufal, L. (2019). *Linhvodydaktychni zasady formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti u protsesi vyvchennia ukrains'koi movy profesijnoho spilkuvannia* [Linguodidactic principles of the development of communicative competence in the process of studying the Ukrainian language of professional communication]. *Filolohichni studii* [Philological Studies], issue 20, pp. 57–170 (in Ukrainian).

2. Bilohorka, M., Moroz, T. (2015). *Shliakhy formuvannia movnoi kompetentnosti osobystosti: naukovo-metodychnyj pidkhid* [Ways of the development of linguistic competence of personality: scientific and methodical approaches]. *Aktual'ni pytannia humanitarnykh nauk* [Actual questions of humanities], issue 11, pp. 222–228 (in Ukrainian).

3. Havrylovs'ka, M. V. (2011). *Znachennia zmistu poniat' «movna kompetentsiia» i «komunikatyvna kompetentsiia» v osviti majbutn'oho vchytelia* [The value of the content of the concepts "linguistic competency" and "communicative competency" in the education of future teachers]. *Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka* [Pedagogical education: theory and practice], issue 9, pp. 95–100 (in Ukrainian).

4. Geyna, O. V., Kovalska, N. A. (2018). *Zdatnist' do samostijnoho navchannia iak bazova kompetentnist' vyschoi osvity* [Ability to study independently as a basic competence of higher education]. *Zabezpechennia iakosti vyschoi osvity: problemy ta perspektyvy rozvytku: materialy Mizhnarodnoi naukovo-metodychnoi konferentsii* [Quality assurance of higher education: problems and prospects of development: materials of the International scientific-methodical conference]. Odesa: ONEU, pp. 190–192 (in Ukrainian).

5. Krylova, K. V. (2015). *Profesijno-komunikatyvna kompetentnist' majbutnikh menezheriv zovnishn'oekonomichnoi diial'nosti aviakompanij iak pedahohichna problema* [Professional and communicative competence of future managers of foreign economic activity of airlines as a pedagogical problem]. *Naukovi zapysky KDPU. Serii: Pedahohichni nauky* [Scientific notes of KSPU. Series: Pedagogical sciences], issue 135, pp. 148–150 (in Ukrainian).

6. Lopatyns'ka, N. A. (2015). *Movna, movlennieva ta komunikatyvna kompetentsii u studentiv vyschykh navchal'nykh zakladiv iak skladnyky fakhovoi kul'tury majbutn'oho korektsijnoho pedahoha* [Linguistic, speech and communicative competencies of students of higher educational institutions as components of the professional culture of the future correctional teacher]. *Aktual'ni pytannia korektsijnoi osvity* [Current issues of correctional education], issue 5, pp. 187–197. URL: <http://aqce.com.ua/download/publications/203/239.pdf/> (Last accessed: 23.04.2020). (in Ukrainian).

7. Mamchur, L. I. (2006). *Movna i komunikatyvna kompetentnist' osobystosti: sut' i kharakterni oznaky* [Linguistic and

communicative competence of the individual: the essence and characteristics]. *Pedahohichni nauky* [Pedagogical sciences], issue 42, pp. 193–197 (in Ukrainian).

8. Prokopova, O. P. (2010). *Movlennievo-komunikatyvna kompetentnist' iak odna iz skladovykh profesijnoho stanovlennia fakhivtsia* [Speech-communicative competence as one of the components of professional development of a specialist]. *Zbirnyk*

naukovykh prats' Kam'ianets'-Podil's'koho natsional'noho universytetu imeni Ivana Ohiiienka [Collection of scientific works Kamyianets-Podilsky National University named after Ivan Ogienko], issue 16, pp. 54–57 (in Ukrainian).

9. Chomsky, N. (1965) *Aspects of the Theory of Syntax*. Cambridge, Mass.: M.I.T. Press, 251 p.

THE ROLE OF LINGUISTIC COMPETENCY IN THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE COMPETENCE OF FUTURE ECONOMISTS

O. V. Geyna, N. A. Kovalska

Abstract. Introduction. *High competitiveness in the labor market increases the requirements for the training of modern specialists in any field of the activity. Knowledge of the national language, the ability to draw up official documents, business negotiation skills, knowledge of business etiquette, the ability to grow professionally, self-improvement and self-education – these are the basic principles of the successful employment. Nowadays, one of the most important requirements is the development of linguistic competency, and on its basis the communicative competence of future economists. The relevance of the research is stipulated by the fact that the development of communicative competence of future economists as an integral part of training has not been properly substantiated as well as it hasn't had any unambiguous solution.*

Purpose. *The purpose of the article is to research the role of linguistic competency in the development of communicative competence of future economists.*

Results. *Linguistic personality has been developed throughout life, but at the institution of higher education, linguistic skills have been actively developed and consolidated. There has been a process of mastering by students the professional terminology important for their further professional activity, motivation to master new information and enrichment of the vocabulary is going to be developed due to the learning of native and foreign languages. Issues of the development of the student's linguistic personality can be called: selection of the main and important from the flow of information; correct and clear, coherent expression of information in public; correct and clear expression of his opinion with clear justification; unforeseen involvement in the conversation. The development of the student's linguistic personality is considered to be one of the most important tasks of professional training of future specialists at higher education establishments.*

In the world of science, there have been discussions about the similarity and differentiations of the concepts of «competency» and «competence». Competency is considered to be a set of knowledge, skills and abilities acquired in the learning process, and competence – as the ability to apply the acquired knowledge in practice. The level of the development of linguistic personality depends on the availability of appropriate competencies (language, speech, communication). Linguistic competency is an indicator of the level of awareness of the linguistic personality with the generally accepted rules of the language system, and speech competency – an indicator of skills in oral and written speech. Communicative competence is a set of knowledge about the effective use of acquired skills and abilities in specific communicative situations, taking into account the conditions, circumstances and social roles of communicators.

Originality. *The requirements of the real world determine the direction of professional training, therefore modern teachers face an important task – the development of a new model of specialist – mobile, highly qualified, highly intelligent, competitive personality. In addition to acquiring special knowledge and developing professional skills, the future economist must receive theoretical and practical linguistic training. The success of professional activity in the future depends on the level of*

development of the linguistic system of knowledge, practical speech skills and abilities, in particular, the ability to master the means and techniques of business communication. Thus, the main task of the modern educational system is to develop a set of organizational and methodological support of the educational process aimed at the formation and development of the necessary types of competencies in professional activities. The main ways of formation and development of linguistic competence are: translation activity, media education, understanding of tendencies of modern development of the Ukrainian language. The result of purposeful development of the linguistic personality of the future specialist in the field of economics should be the developed speech skills which are manifested in the ability to effectively overcome communication barriers, navigate in various professional situations, adhering to the rules and norms of business etiquette and culture of communication, documentation, etc.

Conclusion. *Linguistic competency is a major component of communicative competence and plays an important role in professional communication. The level of knowledge of the language, professional mobility, the ability to establish business contacts with partners determine the success and competitiveness of the modern specialist. We consider the research of subcompetencies and overcompetencies of professional competence of future economists as the promising one.*

Keywords: *competency, competence, linguistic, speech and communicative competencies, communicative competence, linguistic personality.*